

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

05 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Elena Cobzac, Dumitru Mardari,
Maria Ghervas,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 05 aprilie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2019, în privința inculpatului

Popescu Nichita XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 11.02.2019 – 05.04.2019,
instanța de apel: 26.04.2019 – 10.06.2019,
instanța de recurs: 13.08.2019 – 05.11.2019.

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 05 aprilie 2019, cauza fiind examinată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Popescu Nichita a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal la 1 an și 6 luni închisoare, **cu executare în penitenciar de tip semiînchis**, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor și analogilor acestora pe un termen de 4 (**trei**) ani.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin cumul de sentințe, prin adăugirea totală a pedepsei neexecutate aplicate conform deciziei Curții de Apel din 31.10.2018, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 1 an și 6 luni închisoare, **cu executare în**

penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ce constituie 50.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor și analogilor acestora pe un termen de 5 ani.

Conform art. 87 alin. (2) Cod penal, s-a dispus că *pedeapsa cu amendă, stabilită prin decizia Curții de Apel din 31.10.2018, să fie executată de sine stătător*.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii i-a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

De la inculpat au fost încasate cheltuielile judiciare în sumă de 1680 lei.

2. Instanța a constatat că la 16 noiembrie 2018, ora 21.07, de către echipajul de poliție MAI 1121 a fost observată o persoană de gen masculin care avea un comportament neadecvat pe adresa XXXXXX, XXXXXX, scara 1, ulterior fiind identificată ca Popescu N.

În continuare, acesta benevol a predat o sticlă confecționată artizanal pentru consum de droguri, un pachet de tip „zip lock” în care se afla masă vegetală de culoare galbenă și un pachet din polietilenă, în care se afla masă vegetală de culoare galbenă.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-5376 din 03.12.2018, masa vegetală uscată și mărunțită de culoare galbenă reprezintă produs etnobotanic, care conține cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 ($C_{20}H_{28}FN_{303}$), neutilizat în scopuri medicinale și nu este inclus în Hotărârea Guvernului RM nr. 1088 din 05.10.2004, cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, de aceea la categoriile nominalizate nu se atribuie. Masa produsului etnobotanic îmbibat cu cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201 constituie 11,460 gr. (masă uscată), ceea ce reprezintă proporții deosebit de mari.

Conform *scrisorii* Agenției Medicamentului și dispozitivelor medicale nr. A07PS-01.Rg02-537 din 04.02.019, substanța MDMB(N)-2201 cu formula moleculară $C_{20}H_{28}FN_{303}$ este cunoscută sub denumirea sinonim de 5F-ADB, 5F-methyl-AMB, 5F-MDMB-PINACA. Substanța MDMB(N)-2201 reprezintă un produs cannabimimetic cu proprietăți psihotrope. MDMB(N)-2201 este analog al unor substanțe cannabimimetice ilicite similare, de exemplu 5F-AMB, AB-PINACA (familia de compuși indazol-3-carboxamid, carbonilindazol). MDMB(N)-2201 este analog al 5F-AMB prin prezența L-tert-leucinate, respectiv L-valinate în grupul pendant al acestor canabinoide sintetice și prezența în poziția R2 a 5-fluoro-pentyl. 5F-AMB și AB-PINACA sunt introduse în HG nr. 1088 din 05.10.2004, cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului, cu modificări. MDMB(N)-2201/5F-ADB nu are utilitate terapeutică.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și vina, solicitând, prin cerere scrisă, examinarea cauzei în baza probelor administrate la faza de urmărire penală.

Dat fiind că aceste probe dovedesc vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, acțiunile acestuia au fost încadrate în baza art. 217 alin. (4)

lit. b) Cod penal, ca *circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora*, fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de faptul că inculpatul *a săvârșit cu intenție o infracțiune gravă* care se sancționează cu închisoare de la 1 la 6 ani, limitele noi de pedeapsă fiind, în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală, de la 8 luni la 4 ani închisoare, ca circumstanțe atenuante fiind constatate recunoașterea vinei și căința sinceră, cele agravante fiind *săvârșirea unei infracțiuni pentru care persoana a fost anterior condamnată*, că nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, are o vârstă tânără, și-a recunoscut în totalitate vina și a fost supus militar.

Totodată, instanța a statuat că la momentul săvârșirii infracțiunii, inculpatul avea vârsta de 20 ani, iar potrivit *art. 79 alin. (1)* Cod penal, săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 ani poate fi apreciată de instanța de judecată drept circumstanță excepțională.

Deci, inculpatului urmează a-i fi stabilită o pedeapsă de 1 an și 6 luni închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea.

Ori, executarea pedepsei închisorii, stabilite inculpatului, nu este rațională, motiv pentru care, potrivit art. 89 alin. (2) lit. a) și *90 alin. (1), (2)* Cod penal, urmează a suspenda condiționat executarea pedepsei cu închisoarea, pe o perioadă de probațiune de 3 ani, cu liberarea ulterioară de pedeapsă a acestuia.

În același timp, potrivit art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, din contul inculpatului urmează a fi încasate în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 1680 lei.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Râșcani, Alexandru Chirița, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor și analogilor acestora pe un termen de 4 ani, iar conform art. 85 Cod penal, prin adăugirea pedepsei aplicate prin decizia din 31.10.2018, a-i stabili pedeapsă definitivă de 1 an și 6 luni închisoare, cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor și analogilor acestora pe un termen de 5 ani.

Apelantul a invocat că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ca *circulația ilegală a substanțelor psihotrope*, adică păstrarea analogilor substanțelor psihotrope, săvârșită în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.

Însă, prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă exagerat de blândă, fiind omis că acesta a fost condamnat la 31.10.2018 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal pe două episoade, la momentul pronunțării sentinței nefiind executată pedeapsa stabilită, iar la 16.11.2018 a comis o nouă infracțiune.

Deci, având antecedente penale nestinse, inculpatul nu și-a făcut concluziile necesare, iarăși a pășit pe cale criminală, săvârșind o nouă infracțiune similară.

Totodată, infracțiunea comisă atentează la sănătatea populației, fiind necesară contracararea și combaterea traficului de droguri, protejarea vieții și

sănătății tinerilor consumatori de droguri, precum și prevenirea atragerii în rețeaua de consumatori a copiilor și tinerilor care încă nu sunt dependenți de droguri, pedeapsa aplicată inculpatului nefiind justificată.

Anume pedeapsa sub formă de închisoare va contribui la atingerea scopului prevăzut de art. 2 alin. (2) Cod penal, care stipulează că legea penală are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către inculpat, cât și de către alte persoane, iar aplicarea condiționată a pedepsei cu închisoare nu va atinge scopul legii penale, servind ca un exemplu negativ pentru alte persoane din rândul celor predispuse la comiterea faptelor similare.

Or, reieșind din scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, stabilirea unei pedepse condiționate poate doar să încurajeze comiterea pe viitor de către inculpat a altor infracțiuni.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2019, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, la stabilirea pedepsei, instanța de fond corect a aplicat prevederile legale, ținând cont, potrivit art. 7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele atenuante și de scopul pedepsei aplicate asupra reeducării și corectării inculpatului.

În același timp, instanța de fond corect a redus cu o treime limitele de pedeapsă prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, care se pedepsește cu închisoare de la 1 an la 6 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, aplicând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală și stabilind noi limite de la 8 luni la 4 ani închisoare.

Mai mult, prima instanță corect, legal și întemeiat a aplicat în privința inculpatului o pedeapsă cu suspendare, aceasta fiind una echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, ținând cont în deplină măsură de motivul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea - recunoașterea vinovăției și căința sinceră, solicitarea examinării cauzei în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, atitudinea infractorului după săvârșirea infracțiunii, că acesta nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, are o vârstă tânără, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, instanța de fond aplicându-i o pedeapsă legală, întemeiată și echitabilă.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurenta a invocat că instanța de apel greșit a diminuat pedeapsa aplicată inculpatului spre minimul sancțiunii articolului incriminat, constatând eronat că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal va asigura atingerea scopurilor prevăzute la art. 61 Cod penal, prin ce a admis o eroare de drept la examinarea apelului declarat.

Instanța de fond nu și-a motivat suficient soluția privind neexecutarea pedepsei închisorii în instituțiile penitenciare, iar instanța de apel eronat a interpretat și a aplicat prevederile art. 75 Cod penal.

Pe lângă aceasta, instanța de apel a ignorat faptul că inculpatul nu este la prima abatere, fiind repetat atras la răspundere penală pentru săvârșirea unei infracțiuni similare, circumstanțe în care se constată că acesta este predispus spre săvârșirea infracțiunilor.

La fel, în decizia instanței de apel nu este indicat că inculpatul are antecedente penale nestinse or, inculpatul nu a executat pedeapsa stabilită prin decizia din 31.10.2018.

În același timp, instanța de fond neargumentat a ordonat aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului, de vreme ce un regim suspensiv al pedepsei cu închisoare, corect individualizate, nu va duce la realizarea scopului declarat al pedepsei penale.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală – hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când dispozitivul hotărârii este expus neclar, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. În corespundere cu art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. Conform art. 90 alin. (10) și (11) Cod penal, în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85. În cazul în care cel condamnat cu

suspendarea condiționată a executării pedepsei săvârșește în perioada de probațiune o infracțiune intenționată mai puțin gravă, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de către instanța de judecată, la propunerea organului care exercită supravegherea asupra comportamentului celui condamnat cu suspendarea executării pedepsei. În corespundere cu art. 85 alin. (3) Cod penal, pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată. Conform art. 395 alin. (3) Cod de procedură penală, în toate cazurile, pedeapsa trebuie să fie precizată astfel încât la executarea sentinței să nu apară nici un fel de îndoieli cu privire la categoria și mărimea pedepsei stabilite de instanța de judecată.

În corespundere cu jurisprudența națională, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, instanța de fond (*pct. I., 2. din decizie*):

a) nu a judecat cauza în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate în rechizitoriu, adică a depășit limitele învinuirii formulate inculpatului, deoarece i-a încadrat acțiunile în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ca *circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, fără scop de înstrăinare, în proporții deosebit de mari* – elemente neimputate ultimului prin rechizitoriu, conform cărui acesta a comis *circulația ilegală a substanțelor psihotrope, adică păstrarea analogilor substanțelor psihotrope, săvârșită în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare (f.d. 88)*;

b) la individualizarea pedepsei inculpatului, a luat în considerare o circumstanță agravantă neprevăzută în art. 77 Cod penal, cum ar fi: „*săvârșirea unei infracțiuni pentru care persoana a fost anterior condamnată*”, nefiind clar dacă a ținut cont de prevederile art. 79 Cod penal, la care a făcut o simplă referire, cât și la cele din art. 70 alin. (3¹) Cod penal, odată ce a statuat că *la momentul săvârșirii infracțiunii inculpatul avea vârsta de 20 ani*.

Totodată, este confuză și neargumentată dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, pentru *comiterea cu intenție unei infracțiuni grave în perioada de probațiune*, în raport cu prevederile din art. 90 alin. (10), 85 alin. (3) Cod penal, conform cărora pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată, iar în cazul în care cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei *săvârșește în perioada de probațiune o infracțiune intenționată mai puțin gravă*, problema anulării sau menținerii condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei se soluționează de

către instanța de judecată, **la propunerea organului care exercită supravegherea** asupra comportamentului celui condamnat cu suspendarea executării pedepsei;

c) a dispus în dispozitiv inițial, neclar, condamnarea inculpatul în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal: „...**la 1 an și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor și analogilor acestora pe un termen de 4 (trei) ani**”, apoi, în baza art. 85 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă: „**de 1 an și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ce constituie 50.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor și analogilor acestora pe un termen de 5 ani**”, dar ulterior s-a contrazis dispunând că: „**în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii să-i fie suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 3 ani**”.

Prin urmare, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, dispozitivul fiind expus neclar, pedepsele aplicate inculpatului fiind individualizate contrar prevederilor legale.

În al doilea rând, potrivit art. 414 alin. (1), (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. În corespundere cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal, au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art. 435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, pct. 14.7.*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat

sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând, în aspectul vizat, o sentință neîntemeiată legal;

b) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat de acuzare și repetate în recursul ordinar, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3., 5. din prezenta decizie.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, dispozitivul hotărârii fiind expus neclar, pedepsele aplicate inculpatului fiind individualizate contrar prevederilor legale, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2019, în privința inculpatului Popescu Nichita XXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 13 decembrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Elena Cobzac

Dumitru Mardari

Maria Ghervas